

Especulació, Patrimoni i pèrdua d'identitat

JORDI GALLEGOS i CÓRDOBA

S'entén per **Patrimoni** aquells béns materials i immaterials sobre els que, com un mirall, una població o comunitat es reflexa per a identificar-se a si mateixa, població que busca l'explicació del territori on està arrelada i en el que s'acumulen els llegats d'aquells que la precediren. Mirall que la gent mostra als seus visitants per a fer-se entendre, envers la seva forma de treball, el seu comportament i la seva intimitat.

A vegades es prenen camins i decisions que poden ser beneficiosos per al patrimoni escalenc, com seria la recuperació i rehabilitació de l'antiga casa de pescador de Can Callol (situada al carrer de la Torre núm. 35 i documentada ja al 1667) per a fer-hi el Museu del Pescador, la titularitat pública i el definitiu establiment del Museu de la Sal i l'Anxova a l'Alfollí

de la Sal (que suposaria una revifalla del nucli antic) o la recent aprovació per a protegir els edificis més emblemàtics de la vila. En aquest darrer punt cal matisar, però, que la recuperació i rehabilitació ha d'executar-se amb el màxim de rigor possible, doncs deixar la façana d'un edifici antic en "pedra nua" (o pedra vista) és crear un fals històric, ja que mai fou així en la història de l'immoble.

En canvi, en altres ocasions, les decisions preses o el propi desenvolupament del municipi han fet perdre elements destacats del patrimoni; a l'Escala, el creixement dels 60's i 70's, motivat pel turisme, féu que es destruïssin alguns elements: antics habitatges de pescadors, la torre carlina del costat de les Escoles, la barana de balustres del Passeig, etc.

Però el patrimoni no sols es limita a ésser arquitectònic, sinó que també pot ser patrimoni històric, artístic, arqueològic, industrial, etnogràfic i també natural.

Actualment, la passivitat del Consistori municipal o el seu afany urbanístic poden fer perdre dos elements d'aquest patrimoni escalenc: el primer cas correspondria a la deterioració del Piló d'amarrar situat més enfora de

"La Plaja", el qual està circumdat per una gran esplanada que el posa en perill i que, si no s'hi posa remei, tindrà la mateixa fi que la Roca del Frare; el segon, seria l'afer "Camp de Golf", que posa en perill el patrimoni natural-paisatgístic i arqueològic de la zona de Vilanera, a part de la importància hidrològica i medi ambiental de l'àrea.

El titular d'un article de mitjans mes de maig (16-05-2002) afirmava que *Girona té 21 dels 61 camps de golf que hi ha a tot Catalunya* (és a dir, el 34'4%). Però això no és tot: n'hi ha 14 més de projectats a la província dels quals 10 corresponen a l'Alt i Baix Empordà. D'aquesta desena, a l'Escala es vol establir un camp de golf doble; sí, sí, doble: volen fer allò que se'n podria dir "un 2 en 1". Resulta que són dos projectes diferents, un a l'Escala (Golf l'Escala) i l'altre a Albons (Empúries Golf Club), que conformaran un gran complex en el que l'especulació urbanística no hi ha faltat: a part de l'hotel i de les instal·lacions de serveis també s'han projectat gairebé 400 xalets de luxe. I tot això en uns terrenys que fins fa poc eren de condició rústica i sols aptes per a conreu.

Aquest augment desmesurat de camps de golf posa en risc zones amb greus problemes d'aigua o

